

МИР!.. МИР!..

Веч замлъкват: гръм, топове,
слънце лица озари
и пресъхват сълзи, кърви: —
Мир! Мир!.. вредом веч цари!

Трепват радостно лицата,
сърце лудо в гръд играй,
шепнат сладичко устата:
— Слънце ново грей, сияй!

Над земята с кръв обляна
бяло ангелче лети,
клонче вее и засмяно
любов сее — Мир вести!

Знамена безброй се воят,
днес ликува целий свят,
песни радостни се пеят:
— Братство, свобода царят!

Гръм камбанен се понася,
над гори, поля се лей,
вест тържествена разнася:
— Мир!.. земята в ред владей.

Александър Спасов

